

ANUL LIX

DREPTUL

JURISPRUDENȚA — DOCTRINA — LEGISLAȚIE

ANUL 1931

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „GUTENBERG“, STRADA BURSEI No. 1

1932

DOCTRINA

ARTICOLE—NOTE ȘI RECENZII

- Alimănescu Chiril.** — Situația femeii care crezând pe soțul său mort contractează o a doua căsătorie. 24 25, 161
— Chestiunile Prejudiciale 38, 249
- Bălăceanu P. C.** — Toma Dragu: Juges citoyens ou juges de metier. (*Recenzie*) 3, 18
- Birnberg I.** — B. P. Rădulescu (*Necrolog*) . 26, 174
- Giurea N.** — Modificarea legii de concordat preventiv (*Adnotație*) 23, 159
- Constantinescu Mitiță.** — O anomalie care trebuie să dispară 11—12, 84
- Cotrutz D.** — Contravenția polițienească (*Adnotație*). 9, 64
— Acțiune civilă (*Adnotație*). 15, 108
— Motivele Hotărârilor (*Adnotație*). . 16—17, 120
— Tutelă. — Hotărâri. — Căi de atac (*Adnotație*). 34 35, 235
- Djuvara Mircea.** — Natura dreptului pozitiv. 21—22, 141
— Câteva cuvinte despre interpretarea art. 73 al. d din Constituție 34—35, 225
- Dumitrescu Albert.** — Art. 71 și 63 din legea Curții de Casație și Justiție 16—17, 110
- Dumitrescu I.** — În chestia unui caz privitor la tutelă. 11—12, 75
— Discuțiunea unei probleme juridice . 32—33, 216
- Filitti C. Ioan.** — Gradele trebuie să fie legate de funcțiuni. 11—12, 73
— Consiliul legislativ și constituționalitatea legilor. 23, 154
- Fintea Victor.** — Câteva observațiuni privind volumul „Principiile Procedurii Judiciare” de Eug. Herovanu (*Recenzie*) 36—37, 239
- Hamangiu C.** — Adresă omagială D-lui Președinte Ștefan Mladoveanu 23, 153
- Hillard Victor.** — Asupra noilor tendințe în Dreptul public român. 3, 17
- Hitschneker Richard.** — Analiza constituționalismului. (*Recenzie* asupra Cursului de Drept Constituțional al D-lui G. Alexianu). 10, 66
- Ionescu-Dolj I.** — Dreptul de vot al femeilor (*Adnotație*). 21, 149
— L'occupation ennemie de la Roumanie par Dr. Gr. Antipa. (*Recenzie*) 27, 181
- Ionescu Muscel Petre.** — Comiterea infracțiunii pentru necesitatea de a trăi. 18 19, 121
— B. P. Rădulescu și cultura juridică. (*Necrolog*). 26, 174
— Anteproect pentru modificarea unor dispozițiuni referitoare la instrucția penală. 30—31, 206
— Codul apărării onoarei de Dr. Carol Nesselrode. (*Recenzie*). 36—37, 238
- Iuliu George.** — Ideia de drept și procesul ei de formațiune de Radu Goruneanu. (*Recenzie*). 18—19, 122
- Mandrea Alex.** — Cuvântare rostită la banchetul oferit D-lui profesor Louis Josserand. . 16—17, 109
— Vasile Bălășescu. (*Necrolog*) 28—29, 189
- Maxim Dimitrie.** — Rectificarea sau complectarea actelor de stare civilă. 28—29, 190
- Miclescu Em.** — Discurs rostit cu ocazia solemnității desvăluirii busturilor lui C. G. Buzdugan și Take Ionescu. 9, 57
- Nedelcu Gheorghe.** — Cultura poporului. 9, 57
— O scrisoare de condoleanță pentru B. P. Rădulescu. 27, 183
— O punere la punct. 32—33, 213
- Obedeau V. Const.** — Ministru de Justiție magistrat. 15, 101
- Perianu I Dem.** — Perimarea acțiunilor reale și imobiliare. 6, 40
— Câteva propuneri în materie de transcripțiuni. 30—31, 205
- Petit Eugen.** — Impozitul Global al Funcționarilor. 1, 1
— O aniversare dela moartea marelui jurist Const. C. Coroi. 14, 94
- Plastara G.** — Contribuțiuni la studiul dreptului internațional sau tranzitoriu. 15, 85.
- Rădulescu Andrei.** — Eftimie Antonescu: Codul Comercial adnotat. (*Recenzie*). 7—8, 45
— Petre Vasilescu: Camera de consiliu. (*Recenzie*). 14, 93
- Rădulescu Siliu.** — Hotărâri definitive. (*Adnotație*). 4—5, 36
— Andrei Rădulescu: L'introduction de la legislation roumaine en Bessarabie. (*Recenzie*). . . 10, 65
— Reforma Curților cu Jurați în Italia (după Je suis partout). 15, 102
— Un jubileu. (Patru-zeci de ani de la apariția Curierului judiciar) 16—17, 109
— Tatăl meu. 26, 173
— Principiile procedurii judiciare de Eugen Herovanu. (*Recenzie*). 34—35, 233
- Redacția.** — Condoleanțe primite pentru B. P. Rădulescu 26, 176
- Safirescu Aurel.** — Reducerile posturilor magistraților inamovibili. 6, 37
- Sion Florin.** — Divorț. — Acțiune. — Declinarea competenței de prima instanță. (*Adnotație*). . 13, 90
- Timbru.** — Acțiune insuficient timbrată. (*Adnotație*). 16 17, 112
— Scrisoare de condoleanță pentru B. P. Rădulescu. 28—29, 196
- Slătineanu Emanuel.** — Incendiu. — Distrugerea proprietăților sale bunuri. — Asigurare-Ardeal. (*Adnotație*). 18 19, 130
— Legea Asigurărilor. — Considerațiuni critice de C. Grigorov. 38, 250
- Solomon G. I.** — Modificarea legii de organizare judecătorească. 4 5, 25
- Solomonescu Gheorghe.** — Secții speciale represive sau judecatori speciali represivi? 20 133
- Stambulescu N. I.** — Discurs cu ocazia deschiderii anului judecătoresc 1, 9
— Memoriu depus la Inalta Curte de Casație. — Comisia instituită în conformitate cu art. 74 din Constituție. 32—33, 217
- Ștefănescu Alex.** — Ceva despre formarea complexelor de judecată. 34—35, 227
— Formarea complexelor și art. 148 din legea organizării judecătorești. 36—37, 237
- Velescu Alexandru.** — Curierul judiciar despre B. P. Rădulescu. 26, 175
— Invățământul Dreptului Roman în facultățile noastre (cu prilejul morței lui St. Longinescu). 30—31, 201

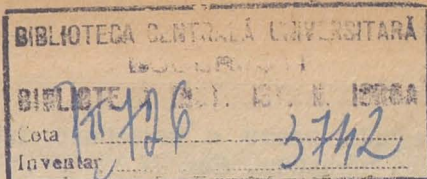

TABLA ALFABETICĂ ANALITICĂ

A MATERIILOR CUPRINSE ÎN

DREPTUL

PE ANUL 1931

Jurisprudența Română

Abuz de încredere.

(*Sustragere de lucruri sechestrate*). — Pentru existența delictului prevăzut și pedepsit de art. 330 al. 1 cod. penal, este suficient să se constate că cei însărcinați cu paza unor lucruri sechestrate au sustras sau înstrăinat acele lucruri, indiferent dacă inculpatul a achitat posterior deschiderea acțiunii publice creanța în virtutea căreia se dispusese sechestrul. *Cas. II.* 28-29, 197

Acceierarea judecăților.

(*Incident de incompetență. — Întâmpinare tardivă*). — Faptul că prima instanță a respins incidentul de incompetență ridicat de pârât, pe motiv că întâmpinarea prin care a fost propus, era tardiv depusă, nu poate răpi dreptul pârâtului, ca în virtutea principiului devolutiv al apelului, să poată din nou invoca în apel această excepțiune dacă a fost propusă la prima instanță în condițiunile art. 111 pr. pr. civilă. *C. Buc. V* 16-17, 115

Acțiune confesorie.

1. (*Acțiune posesorie. — Exercițiul lor*). — Exercițiul unei acțiuni petitorii și chiar al unei acțiuni posesorii, nu aparține decât proprietarului fondului, iar în dovedirea dreptului de proprietate, dacă nu este suficientă numai exhibarea titlului translativ de proprietate a celui ce exercită acțiunea, trebuind să dovedească că și autorul său era proprietarul fondului transmis, de aci însă nu trebuie dedus că trebuie făcută această înlănțuire de dovezi la infinit, ci este suficient ca actele și dovezi prezentate să evedențeze că dreptul de proprietate a celui ce exercită acțiunea, apare verosimil și că în tot cazul într'un ipotetic litigiu angajat între autorul său și autorul pârâtului, dreptul celui dintâi ar fi triumfat. *T. Dorohoi* 14,98

2. (*Exercitarea ei contra unui dintre coproprietari*). — Dat fiind caracterul indivizibil al servituților, acțiunea confesorie poate fi intentată și în contra numai a unuia din coproprietarii fondului servit, întrucât servituțiile fiind constituite în favoarea fondului și nu a persoanelor, exercițiul lor nu poate fi influențat prin schimbul ulterior în persoana proprietarului fondului, cu excepțiunea cazului de confuziune. *T. Dorohoi* 14,98

Alienat.

(*Actele făcute de o persoană internată*). — Anularea actelor făcute de o persoană internată conform legii alienațiilor din anul 1894, nu poate avea loc de cât în condițiunile dreptului comun. *C. Iași I* 11-12, 77

Apel.

1. (*Efect devolutiv*). — Cu toate că prezumția de recunoaștere a pretențiunilor reclamantului, pe care o primă instanță o deduce pe baza art. 234 pr. civilă

din lipsa pârâtului la interogator, nu cade prin simplu fapt al introducerii apelului de către pârât, totuși instanța de apel având datoria în virtutea efectului devolutiv al apelului, să examineze din nou probele de la prima instanță, trebuie sub regimul legii accelerației în cazul când pârâtul deși nu se prezintă în instanță, dar neagă totuși prin apel pretențiile reclamantului, să examineze și să se pronunțe din nou dacă din lipsa pârâtului la interogator în fața primei instanțe se poate deduce prezumția completă sau parțială de recunoașterea pretențiilor reclamantului. *Cas. I.* 24-25, 162

2. (*Sentință dată în materile de contestație*). — În materie de contestație, termenul de apel prevăzut de art. 402 pr. civilă și redus la 15 zile prin art. 32 din noua lege pentru accelerația judecăților, continuă să curgă tot dela pronunțarea sentinței, astfel după cum prevede dispozițiunile speciale ale art. 402 pr. civilă. *C. Buc. V* 32-33, 519

3. (*Sentință declinatorie de competență*). — Dispozițiunile art. 335 pr. civilă, potrivit cărora când se face apel în contra hotărârei prin care prima instanță s'a declarat necompetente, instanța de apel dacă admite apelul, este obligată să judece ea în fond, privind organizarea judecării proceselor în fața instanțelor judecătorești, sunt de ordine publică, astfel că instanța de apel nu poate să restituie cauza la prima instanță spre judecare în fond, chiar dacă părțile ar consimți la aceasta. *Cas. I.* 20, 138

Asigurări contra incendiului.

(*Indemnitatea după contract. — Indemnitatea de la autorul delictului. — Dacă se pot cumula*). — Persoana căreia i s'a cauzat o daună prin incendiu survenit din faptul unui terțiu, poate să cumuleze indemnitatea ce-i se cuvine conform art. 998 și următorii codul civil, cu indemnitatea ce i se datorește în baza unui contract de asigurare, de oare ce indemnitatea acordată de Societatea de asigurare are de cauză primele plătite de către asigurat, ori față de autorul delictului această indemnitate nu repară prejudiciul și nici nu'l poate dispensa de reparațiunile la care este ținut. — *C. Iași I.* 7-8, 52

Bancrută frauduloasă.

1. (*Societate în comandită pe acțiuni*). — În caz de faliment al unei societăți în comandită pe acțiuni sau anonime, administratorii și directorii societății fiind pedepsiți potrivit art. 884 al. 2 ca bancrutari simpli, chiar dacă ar fi culpabili de vreunul din faptele cari constituie bancruta frauduloasă, urmează că ei pot beneficia de amnistie, deși prin art. 2 din legea de amnistie bancruta frauduloasă este exceptată de la beneficiul acestei amnistii, de oare-ce în sistemul nostru penal, este de principiu, că natura pedepsei

prescrisă de legiilor pentru o infracțiune, determină caracterul acelei infracțiuni. *Cas. II.* 6,41

2. (*Societate anonimă*). — Potrivit art. 884 al. 2 c. com. în caz de faliment al unei societăți anonime sau în comandită pe acțiuni, directorii și administratorii lor, chiar dacă ar fi culpabili pentru unul din faptele care constituie bancruta frauduloasă, fiind pedepsiți numai ca bancrutari simpli, urmează că ei vor putea beneficia de dispozițiunile legii de amnistie, care exceptează numai faptele constituind bancruta frauduloasă, de oare ce calificarea faptului se face după natura pedepsei care se aplică. *C. Craiova Camera de acuzare* 6,42

Cambie.

1. (*Acțiune. — Debitor. — Excepțiuni*). — Când legiuitorul prin art. 349 cod. com. a dispus ca excepțiunile pe care debitorul unei cambii le poate opune să fie propuse la prima înfățișare, nu a înțeles primul termen la care procesul este în stare de judecată, ci cea înfățișare la care procesul fiind în stare de judecată și părțile fiind prezente ele sunt puse în situațiunea de a-și face toate apărările. *Cas. III* 36-37, 242

2. (*Socoteală de întoarcere*). — Socoteala de întoarcere cuprinzând sumele de bani, pe care legea le pune în sarcina obligatului de regres, pentru a despăgubi pe creditorul cambial de suma din cambie și alte cheltueli făcute de acesta pentru a-și realiza dreptul său din cambie, în această socoteală nu intră cheltuelile făcute de creditor pentru alte avantajii ale sale, nu pentru realizarea dreptului rezultat din cambie iar o astfel de acțiune, care nu cuprinde o socoteală de întoarcere, nu are un caracter cambial. *T. Ilfov*. 15,107

3. (*Protest — Constatarea lui de către judecătorul de ocol*). — Judecătorul de ocol atunci când face un act de protest, nu îndeplinește oficiu de judecător propriu zis, ci face numai oficiu de agent de executare astfel că valabilitatea actelor de protest făcute de judecătorul de ocol nu poate fi condiționată de contra-semnarea grefierului, din moment ce legea nu impune judecătorului observarea unei atari formalități. *Cas. III* 9,63

4. (*Protest — Indicațiunile pe care trebuie să le cuprindă*). Dispozițiunile art. 328 cod. com. cari arată ce trebuie să cuprindă actul de protest, nu prevăd sancțiunea nulității pentru orice omisiune sau anunțare incompletă, lăsând judecătorului să aprecieze, întru cât cele arătate de către agentul judecătoresc satisfac sau nu scopurile urmărite de legiuitor; astfel că instanța de fond este suverană ca să constate dacă din examinarea și interpretarea întregului cuprins al actului de protest rezultă că el cuprinde indicațiunile necesare proprii pentru a determina persoanele pentru și contra cărora s'a făcut protestul. *Cas. S-U* 9,62

5. (*Mențiunea „valoare în cont”*). — Mențiunea „valoarea în cont” nu poate fi considerată ca echivalentă cu menținerea „pentru încasare” care potrivit art. 280 c. com. nu transmite proprietatea cambiei, ci înseamnă că beneficiarul a primit cambia în plină proprietate cu obligațiunea numai de a trece suma încasată în contul trăgătorului. *T. Ilfov II com.* 2,14

6. (*Trată. — Acceptare condițională sau limitată*) — Dispozițiunile art. 39 cod. com. potrivit cărora acceptarea condițională sau limitată se consideră ca un refuz al primei propuneri și formează o nouă propunere, reglementează numai raporturile dintre ofertă și acceptare când e vorba de un contract sinalagmatic, iar nu când e vorba de un contract unilateral cum e obli-

gația de a plăti pe care și-o ia trasul, în care caz sunt aplicabile dispozițiunile art. 38 c. com. după care în contractele unilaterale propunerea e obligatorie în- dată ce ajunge la cunoștiința părții careia îi e făcută. *T. Ilfov II com* 2,14

7. (*Trată. — Acceptarea ei la altă scadență decât cea fixată de trăgător*). — Acceptarea plăței de către tras, la un alt termen decât cel defipt de trăgător, nu constituie o acceptare condițională, de oare ce obligația de a plăti nu e subordonată vreunui eveniment viitor și incert, ci constituie o acceptare cu termen care este perfect valabilă întrucât potrivit art. 1022 c. civil, termenul nu împiedică obligația de a lua naștere ci amână numai executarea ei. *T. Ilfov II Com.* 2,14

8. (*Trată. — Modificarea scadenței de către acceptant*). — Din faptul că scadența fixată de trăgător n'a fost acceptată de tras, nu se poate deduce că această scadență a căzut și că numai poate produce nici un efect, dincontră ea continuă și produce efecte și obligă pe toți debitorii cambiali, fie anteriori fie posteriori acceptului cu excepțiunea trasului, care potrivit art. 288 c. com. nu poate fi ținut de cât în limitele acceptului său, adică la data stipulată de el în accept. *T. Ilfov II Com.* 2,14

9. (*Aval. — Dacă poate fi dat pentru emitent*). — Când avalul este dat pentru eminent, efectuarea protestului pentru conservarea acțiunii cambiale nu este cerută de cât numai în cazul prevăzut de art. 341 cod. comercial, când cambia este domiciliată, căci numai atunci lipsa plăței trebuie să fie constatată după regulile stabilite în secțiunea VIII-a, chiar pentru a se conserva acțiunea în contra acceptantului și în contra emitentului. *C. Craiova I* 7-8,53

10. (*Aval. — Cum trebuie exprimat*). — Cu toate că art. 296 cod. comercial, spune că avalul se exprimă prin cuvintele „pentru aval sau alte asemenea”, aceste adăogiri însă nu sunt imperios cerute și nici lipsa lor nu este prevăzută de lege sub pedeapsă de nulitate astfel că și simpla iscălitură pe verso unei cambii, poate constitui un aval, avându-se în vedere împrejurările în care este dată o asemenea semnătură. *C. Craiova I* 7-8,53

Cesiune de creanță.

(*Opozabilitate față de terți*). — Dispozițiunile art. 1182 codul civil privitoare la dată certă necesară actelor sub semnătură privată pentru a putea fi opozabilă terțiilor nu se aplică și în ce privește cesiunea de creanță, care este supusă formalităților prevăzute de art. 1293 c. civil. *Cas. III.* 28-29, 197

Citațiuni.

(*Săteni constituiți în obște. — Vânzare. — Acțiune în anulare*). — Scopul urmărit de legiuitor prin legea din 11 Februarie 1904 pentru modificarea art. 74 pr. civilă, fiind acela de a simplifica și ușura procedura în acțiunile cari ar rezulta din contractele de vânzare încheiate în cazul prevăzut de lege, se aplică în mod general atât în acțiunile ce izvorăsc din contract cât și în acele ce au de obiect anularea contractului, nefiind nici o rațiune ca atunci când se cere anularea unui contract de vânzare pentru lipsă de consimțământ, reclamantul să fie obligat să recurgă la procedura complicată a citațiunilor individuale. *C. Iași I.* 11-12, 77

Comisioner.

(*Tratative pentru încheierea unei afaceri*). — Când tratativele pentru încheierea unei afaceri comerciale

au fost duse și indeplinite de către comisionar în contul comitentului, comisionarul are tot-dea-una dreptul de a face acțiune în numele său, contra persoanelor cu cari a tratat pe socoteala comitentului său, de oarece potrivit art. 406 c. com., pentru toate afacerile încheiate de el, comisionarul este direct obligat către persoana cu care a contractat ca și cum afacerea ar fi fost a sa proprie, comitentul neputând fi chemat în judecată în locul comisionarului sau alături de acesta. *Cas. III* 3,19

Competință.

1. (*Invocarea pentru prima oară înaintea Curții de Casație. — Atribuit suveran al instituției de fond.*) — Determinarea valorii obiectului unui proces necesitând o verificare a elementelor de fapt, de atribuitul suveran al instanțelor de fond, urmează că chestiunea competenței instanței care a judecat, din punct de vedere al valorii litigiului, nu poate fi invocată pentru prima oară înaintea Curții de Casație și prin urmare nici dovezile înfățișate în acest scop direct înaintea Inaltei Curți, nu pot fi ținute în seamă. *Cas. I* 2,12.

2. (*Modificarea ei. — Afaceri în curs de judecată.*) Cu toate că potrivit art. 59 din lege accelerării judecăților, acțiunile a căror valoare este cuprinsă între 5.000—50.000 lei sunt date în competența judecătorului de ocol, ca primă instanță, totuși asemenea acțiuni dacă au fost judecate de tribunal ca instanță primă, conform legilor cari erau în rigoare, vor merge în apel la Curte, chiar după punerea în aplicare a legii de accelerare, în virtutea principiului celor două grade de jurisdicțiune și pe baza dispozițiilor art. 63 din această lege, potrivit căreia procesele pendinte se vor judeca de instanțele la care se găsesc, după competența lor. *Cas. III* 11—12,76

Cont-curent.

(*Elemente esențiale.*) — În raporturile ce decurg din contractul de cont-curent, nici una din părțile contractante nu se desimează dela început ca creditor sau debitor exclusiv și nici nu se comportă ca atare în decursul executării contractului, ci fie care contopește în persoana sa în mod indivizibil ambele calități de creditor și debitor; iar această situațiune nu încetează decât la închiderea comptului, operațiune finală, care diferențiază pe creditor și debitor, făcând ca cele două mase omogene de credit și de debit, să se compenseze și să dea loc la soldul creditor, pentru care există acțiune în justiție. *Cas. III.* 32—33, 218.

Concordat preventiv.

1. (*Respingere. — Declarare în stare de faliment. — Apel. — Intervenție.*) — Din combinațiunea dispozițiilor art. 10 și 17 din legea concordatului preventiv, reese că în urma modificării art. 46 din această lege, toți creditorii fiind părți în litigiu cari au drepturi personale de opoziție în condițiunile art. 27 și de apel în condițiunile art. 38 al legii, intervenția ca parte alăturată a creditorilor în apel, pe baza art. 248 pr. civilă este inadmisibilă. *C. Buc. V.* 23,158

2. (*Acțiunea creditorului neverificat.*) — Creditorul care nu a venit la verificarea creanțelor în concordat poate introduce acțiune pentru stabilirea creanței sale și debitorul nu poate pretinde ca acțiunea să fie admisă numai pentru cota concordatară, fiindcă ceea ce urmărește creditorul este numai stabilirea creanței sale, iar la execuția concordatului acesta nu poate veni decât ca și ceilalți creditori ai debitorului în concordat în limitele sentinței de omologare. *T. Ilfov II com.* 27,188

3. (*Sentința de omologare. — Opozabilitate.*) — Sentința de omologarea concordatului face concordatul obligatoriu pentru toți creditorii anteriori cereri de concordat, indiferent dacă creditorii au venit la verificarea creanțelor în concordat sau nu, textul legii nedistingând și nici rațional nefiind de a distinge între acești creditori. *T. Ilfov II com.* 27,188.

Concurență neloială.

(*Ambalaj. — Confuzie.*) — Există concurență neloială atunci când un comerciant, călcând buna credință ce trebuie să stea la baza raporturilor în comerț, prejudiciază prin actele sale pe un alt comerciant și prin aceste acte sunt și imitățile după mărcile de fabrică, cum și vânzarea mărfurilor într'un ambalaj, care să producă confuzie între aceste mărfuri, și mărfurile ce aparțin altuia. *T. Ilfov II com.* 26,179

Constituționalitatea legilor.

1. (*Dreptul Statului de a interveni în proces. — Art. 103 din Const. Art 241 pr. civ.*) — Statul este în drept ca pe cale de intervenție înaintea Secțiunilor-Unite ale Inaltei Curți de Casație să se opună la declararea neconstituționalității unei legi care îi conferă anumite drepturi, întru cât potrivit art. 247 pr. civilă dreptul de intervenție este deschis ori cui, atunci când invocă și dovedește că are un interes legitim, născut și actual într'o pricină ce se urmează între alte persoane. *Cas. S. U.* 1,2

2. (*Bunurile societăților de drept privat. — Afectarea lor la anumită destinație. — Expropriere.*) — Dacă Statul poate da bunurilor din patrimoniul său destinația pe care o crede mai nimerită, afectând anumite imobile inora sau altora din serviciile sale, atunci însă când bunurile aparțin unei persoane juridice de drept privat, cu organizație și patrimoniul distinct, Statul nu mai poate dispune de acele bunuri nici chiar pentru satisfacerea unui scop de interes obștesc, de cât cu respectarea dispozițiilor art. 17 din Constituție referitoare la expropriere. *Cas S.-U.* 7—8, 48

3. (*Condițiuni pentru a putea fi discutată.*) — Dacă potrivit art. 103 din Constituție nu se poate judeca prin simplă cerere adresată Inaltei Curți, constituționalitatea unei legi, ci numai cu ocazia unui proces în care aceea lege să fie invocată și cu care să aibă vre-o legătură, de aci însă nu rezultă și nici din textul art. 29 din legea Inaltei Curți nu reese că numai atunci se poate invoca constituționalitatea unei legi când ea ar fi absolut necesară și concludentă pentru deslegarea procesului în fond și că ori de câte ori acest proces s'ar putea rezolva și pe alte temeuri părțile n'ar mai putea cere și obține suspendarea spre a se judeca chestiunea constituționalității. *Cas. S.-U.* 1,2

4. (*Competința Inaltei Curți de Casație.*) — Dispozițiunile art. 104 din Constituție potrivit cărora Curtea de Casație are dreptul să judece în secțiuni-unite constituționalitatea legilor și să declare inaplicabile pe acelea care sunt contrarii Constituțiunii, având un caracter general, urmează ca acest text trebuie să se aplice oricăror lucrări ale Puterii legiuitoare, care sunt alcătuite după normele de alcătuire a legilor și cu denumirea de legi, fie că ele cuprind o lege în înțelesul clasic de regulă socială obligatorie, emănând de la Puterea legiuitoare, fie că ele conțin dispoziții private la bunurile Statului, sau autorizații referitoare la alte persoane juridice. *Cas. S.-U.* 7—8, 48

5. (*Impozit. — Scutire* — Dacă constituie drept câștigat, — Impozitul fiind o preluare efectuată asupra

resurselor contribuabililor în scopul de a surveni la cheltuielile Statului, contribuabilii nu au un drept în această materie ci numai obligațiuni, ast-fel că legiuitorul poate abroga o lege fiscală care ar nesocoti interesul general, sau reveni asupra unei scutiri acordate anterior, fără ca contribuabilul să-i poată opune un drept dobândit deoarece ce interesul general primează interesului individual. *Cas. S.-U.* 21—22, 147

6. (*Legea monopolului de gaz metan*). — Prin dispozițiunile art. 5 și 24 din legea Regiei Monopolului de gaz metan din 3 Septembrie 1930, trecându-se în patrimoniul Societății Naționale de gaz metan fără plata unei despăgubiri juste, prealabile și fixate de justiție s'a violat dispozițiunile constituționale și prin urmare potrivit art. 29 din legea Curții de Casație aceste articole au a fi declarate neconstituționale. *Cas. S.-U.* 1, 2

7. (*Motive. — Nesusținerea lor în instanța de recurs*). — Cu toate că într-o cerere de recurs se invoacă printre motivele de recurs și acela de neconstituționalitatea unor texte de lege, totuși dacă la judecarea recursului, recurentul nu a mai stărunit și în susținerea acestui motiv, el nu mai poate invoca pe calea unei noi cereri de recurs, ca Secțiunile Unite ale Curții să se ocupe cu examinarea chestiunii dacă acele texte sunt sau nu constituționale. *Cas. S.-U.* 28—29, 196

8. (*Suspendarea procesului înaintea instanței de fond*). — În ipoteza când cu învoirea părților se suspendă procesul înaintea instanței de fond, spre a se rezolva mai întâi de către Curtea de Casație chestiunea neconstituționalității unei legi, nu este necesar a se mai introduce pentru aceasta un recurs special, de oarece art. 29 din legea Curții de Casație nu prevede un termen sau o anumită modalitate de formulare a motivelor de neconstituționalitate; obligația de a introduce pentru această chestie un recurs special fiind prevăzută formal numai pentru cazul când procesul a fost judecat de instanțele de fond și chiar de Casație pentru alte motive de recurs. *Cas. S.-U.* . . . 1, 2

Contencios administrativ.

1. (*Act administrativ de autoritate. — Caracter executiv*). — Numai actele administrative de autoritate cu caracter executiv, putând aduce o vătămare directă a drepturilor cuiva deschide calea acțiunii în contencios pentru cel vătămat; prin urmare jurnalele Consiliului de miniștri, fiind simple decizii cu caracter de aviz, nu au caracterul executoriu și numai deciziile Ministrului respectiv date pe baza jurnalelor consiliului de Miniștri, au caracterul executor, care poate produce o vătămare directă și sunt deci susceptibile de a fi atacate pe calea acțiunii în contencios. *C. Buc. V* 14, 96

2. (*Act de autoritate. — Președinția consiliului de miniștri*). — Atâta timp cât nu există un text de lege prin care să se prevadă că răspunderea actelor administrative de autoritate cari ar emana dela consiliul de miniștri, o are Președinția Consiliului, urmează că răspunderea lor se resfrânge asupra tuturor Miniștrilor cari au luat parte la consiliul dela care emană actul, și numai în calitatea aceasta de membri ai consiliului, iar nu și ca titulari ai departamentelor respective. *C. Buc. V* 14, 96

3. (*Acțiune în justiție — Punere în întârziere*). — Exercițiul acțiunii în contencios fiind subordonat prezenței actului administrativ, simpla cerere de chemare în judecată nu poate fi considerată ca o punere în întârziere care să-l înlocuiască. *C. Buc. V* 6, 42

4. (*Acțiune pentru rezolvarea unei cereri*). — Acțiunea prin care un reclamant vine pe baza legii pentru Contenciosul Administrativ și cere numai ca autoritatea administrativă să fie obligată a-i soluționa cererea relativă la pretențiile sale, fără să arate pe ce anume drepturi și în conformitate cu ce texte de lege și le sprijină, este neregulat introdusă și urmează a fi respinsă ca atare, întru cât mecanismul legii pentru contenciosul administrativ, permite Curții de Apel sesizată cu o asemenea cerere, să oblige pe autoritatea administrativă a o satisface, indicând și soluția legală ce urmează a da, iar nu să silească autoritatea pârâtă numai să soluționeze cererea. *C. Iași I.*

15,106

5. (*Avocați. — Refuzul Uniunii de a libera o diplomă*). — Consiliile avocaților nefiind organe de putere administrativă și executivă, actele lor nu pot avea caracterul actelor administrative de autoritate, ast-fel că refuzul Uniunii avocaților de a libera unei persoane diploma de avocat nu poate da naștere unei acțiuni întemeiate pe art. 1 din legea contenciosului administrativ. *Cas. III.* 4—5, 28

6. (*Casa autonomă a monopolurilor. Funcționari publici*). — Din cuprinsul dispozițiilor art. 1 și 2 din legea de la 6 Februarie 1929, pentru crearea Casei Autonome a Monopolurilor, a art. 3 din convențiunea anexă B și a legilor ce i-au urmat, rezultă că Casa Autonomă a Monopolurilor este un serviciu public, pendinte de ministerul de Finanțe, iar funcționarii acestei Case sunt funcționari publici, cari deci se pot plânge conform art. 1 din legea contenciosului administrativ la instanțele competente, atunci când pretind că drepturile lor prevăzute în Statut, au fost vătămate de autoritatea administrativă respectivă. *C. Buc. IV.* 24—25, 164

7. (*Comună. — Autorizație de construcție*). — Refuzul primăriei de a acorda o autorizație de construcție, atunci când este contestat însuși dreptul de proprietate asupra terenului pe care solicitatul voește a construi, nu poate fi socotit ca făcut cu rea voință, în sensul art. 1 din legea pentru contenciosul administrativ, ca să poată îndritui o acțiune în justiție pe baza acestei legi, deoarece organele administrative sunt în drept să nu acorde autorizația de construcție, pe un teren care face parte din patrimoniul său, iar dacă cel ce reclama pretinde că dânsul este proprietarul terenului, pentru valorificarea acestui drept, are deschisă calea procedurală după dreptul comun, iar nu acțiunea directă înaintea Curții pe baza legii contenciosului administrativ. *C. Buc. V.* . . . 18—19, 126

8. (*Denunțatorul unei contravenții. — Primărie*). — Este inadmisibilă acțiunea în contencios prin care un denunțator al unei contravenții, cere ca Statul să-i lichideze drepturile la primărie. (*C. Buc. V* 36—37, 244

9. (*Lipsa reclamantului. — Cercetarea pricinii în fond*). — Obligațiunea impusă judecătorilor, că chiar dacă una din părți lipsește, să cerceteze pricina și în lipsa acesteia, putând admite chiar pretențiunile părții absente dacă le va găsi întemeiate, se aplică și în materie de contencios administrativ, de oarece deși legea contenciosului administrativ este o lege specială, ea însă se completează cu dispozițiunile dreptului comun, care este legea de accelerare în ce privește dispozițiunile modificate din procedura civilă, și întrucât în legea contenciosului nu există nici o dispozițiune contrară art. 24 din legea accelărării *Cas. III* 34 35, 230

10. (*Profesor universitar. — Urmărire Penală*). —

Suspendări din învățământ). — Din moment ce art. 45 din legea învățământului în vigoare la 1919, prevede formal că numai în timpul instrucțiunii și al judecății profesorii sunt suspendați de drept, urmează că această decădere de drept creată de lege împotriva profesorului infractor, este numai o măsură accesorie și deci provizorie, pe timpul cât ține instrucțiunea și judecata infracțiunii, ast-fel că dacă profesorul invederează cu probe certe, că această instrucțiune și judecată nu se mai continuă în potriiva sa, ci din contră a încetat în orice mod cursul său legal, această nouă situație în raport cu urmărirea începută contra lui, este de natură să justifice încetarea măsurii accesorie de suspendare, fiind-că alt-fel prin menținerea ei prelungită, chiar după încetarea ori cărei urmăriri, s'ar transforma în adevărată pedeapsă, dată în afară de textul legii, ceace este inadmisibil. *C. Buc. I* . . . 3, 20

11. (*Salariu. — Refuzul autorității de a l' achita*). — Refuzul administrațiunii de a plăti unui funcționar public salariul cuvenit conform legii, constituie un act administrativ de autoritate, de oare-ce administrația în atare caz procedează ca organ de executare a legii investită cu calitatea de autoritate publică. *C. Buc. V* . . . 6, 42

12. (*Titlu executiv în potriiva Statului. — Insciere în buget*). — Faptul că un creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă împotriva Statului, a făcut o proprie în mâinile unui terțiu pentru suma datorată în baza acelei creanțe, nu poate împedica pe creditor de a uza și de calea pe care i-o pune la dispoziție legea neciosului administrativ prin art. 13, pentru a obține înscrierea în bugetul anului financiar imediat următor a sumei datorate, de oare-ce dacă autoritatea lucrului judecat se opune ca un creditor să mai poată acționa în judecată pe debitorul său, din moment ce a obținut odată printr'un titlu definitiv judecătoresc recunoașterea creanței sale, nimic nu se opune însă ca creditorul să poată să și realizeze creanța sa prin toate mijloacele de urmărire pe cari legea i le pune la dispoziție, cu singura împedecare numai că odată achitat să nu mai poată urmări mai departe. *C. Buc. III* . . . 13,89

Contestație.

(*Renunțare la urmăriri. — Lucru prudent*). — Constațiile fiind apărări la urmărire, cu care formează un tot, renunțarea la calea urmăririi implică și renunțarea la efectele tuturor hotărârilor date cu ocaziunea acestei urmăririi, astfel că acele hotărâri nu mai pot fi invocate ca autoritate de lucru judecat. *T. Ilfov IV civ.* . . . 32—33, 220

Contribuțiuni directe.

(*Declarație de impunere. — Venitul anului precedent*). — Potrivit art. 87 din legea contribuțiunilor directe, contribuabilul putând să nu mai facă declarație de impunere, dacă înțelege să fie impus la același venit ca cel din anul precedent, urmează că fiscal nu poate majora impunerea, fără să stabilească pe ce își bazează această majorare, arătând faptele din care să rezulte în mod precis că veniturile contribuabilului s'au mărit față de veniturile anului precedent. *T. Ilfov I civ.* . . . 18—19, 127

Convențiuni.

(*Interpretarea lor*). — Dispozițiunile cuprinse în art. 997 și 983 cod, civil, ca în genere toate dispozițiunile cuprinse în secțiunea din codul civil intitulată „despre interpretarea convențiunilor“, constituiesc simple indicațiuni date judecătorilor, iar nu norme obligatorii,

care să poată atrage casarea hotărârilor date de instanțele de fond; astfel că din moment ce instanța de fond își face convingerea că intențiunea părților într'o convenție susceptibilă de interpretare este cea stabilă prin interpretare, controlul Curții de Casație nu mai este posibil. *Cas. I* . . . 27, 184

Culpă.

(*Responsabilitatea civilă. — Relație directă între culpă și daună*). — Responsabilitatea autorului unui accident, fie că este fondată pe regulile art. 1382 cod. civ. (art. 998 cod. rom.) sau pe acelea a art. 3384 (art. 1000 cod. rom.) presupune totdeauna existența unei legături directe dela cauză la efect între faptul invocat și dauna suferită. *Cass. Ch. reg.* . . . 30—31, 212

Curatelă.

(*Instiințarea ei după legea elvețiană*). — Potrivit art. 392 cod. civil elvețian, autoritatea tutelară poate să însitue o curatelă, când un major nu poate pentru cauză de boală, absență sau alte cauze asemănătoare să lucreze într'o afacere urgentă, nici să desemneze el însuși un reprezentant, astfel că simpla dovadă a punerii unui major sub curatela, fără arătarea motivelor cari au determinat punerea sub curatelă, nu face să rezulte că acea persoană a încetat de a avea exercițiul drepturilor civile. *C. Iași I* . . . 11—12, 77

Divorț.

1. (*Acțiune. — Declinarea competenței de către prima instanță. — Apel*). — În caz de apel în contra unei hotărâri prin care întâia instanță s'a declarat incompetentă de a judeca o acțiune de divorț, dacă Curtea găsește întemeiat apelul și procedează conform art. 335 pr. civilă la judecarea pricinii în fond, ea va trebui să continue procedura specială a divorțului așa cum avea să fie urmată înaintea primei instanțe, luând act de expunerea de motive și acordând apoi termen pentru admiterea în principiu. *C. Iași II* . . . 13,90

2. (*An de încercare*). — Când Tribunalul, potrivit art. 241 și 242 cod. civil acordă soților în instanța de despărțenie anul de încercare nu se dezinvestește de judecarea procesului de divorț, ci numai înainte de a hotări în această pricină, încuviințează o ultimă încercare soților pentru a ajunge la împăcare, astfel că această măsură, nu poate fi considerată decât ca o hotărâre premergătoare, în sensul art. 323 pr. civilă, în contra căreia nu se poate face de a dreptul apel înaintea Curții. *T. Buc. V* . . . 28—29, 198

3. (*An de încercare. — Pensie de întreținere*). — Din cuprinsul art. 241 c. civil potrivit căruia în cazul când judecătorii primei instanțe acordă soților un an de încercare, ei vor autoriza pe femei să părăsească locuința soțului, condamnând în acelaș timp pe bărbat a i plăti o pensie de întreținere în proporție cu mijloacele sale, rezultă că această pensie alimentară este o consecință legală a încuviințării anului de încercare, fără ca pentru acordarea ei să fie nevoie de vre-o cerere formulată în acest scop de soție, care de altfel neputând cunoaște anticipat soluția tribunalului în sensul acordării anului de încercare, nu putea face mai d'înainte o cerere de pensie alimentară pentru duratăta acestui an. *C. Buc. V* 28—29, 197

4. (*Apel. — Termen*). — Din însăși redacțiunea art. 32 al legii accelerării judecăților din 11 Iulie 1929, rezultă în mod incontestabil că legiuitorul din 1929, spre deosebire de cel din 1925, care lasă neatînse termenele și căile de atac din procedurile speciale, a

înțeles ca termenul de apel 15 zile să se aplice fără distincțiune în ori ce materie contencioasă care ar avea caracter civil sau comercial; astfel că și în materie de divorț, termenul de apel, sub imperiul actualei legi a accelerării judecăților va fi de 15 zile de la data comunicării. *Cas. II* 13, 88

Domiciliul conjugal.

(*Dacă soția poate cere izgonirea soțului*). — În concepția legiuitorului nostru, legătura dintre soți, cu privire la domiciliul conjugal, în timpul căsătoriei, nu poate fi ruptă de cât de soție prin manifestarea ei de a părăsi domiciliul conjugal; astfel că, chiar acest domiciliu este instalat într'un imobil parafernalar proprietate a soției, nu se poate concepe izgonirea soțului din domiciliul conjugal pe care legiuitorul îl socotește în timpul căsătoriei ca un mijloc de a păstra neștirbită autoritatea maritală, și acesta cu atât mai puțin pe' calea referenței, căci ar fi să se stafueze chiar asupra dreptului care servește de baza cererii în *référé*. *T. Ilfov IV civ.* 38, 255

Donațiunile și testamente.

1. (*Clauză contrară ordinii publice*). — Legiuitorul român eliminând din cod în mod conștient și voit dispozițiile art. 900 din codul francez, înseamnă că legiuitorul a exclus soluția admisă la francezi, după care condițiunile imorale, ilicite sau imposibile sunt considerate ca necrise, urmând deci să se aplice la noi și în aceste cazuri, dispozițiunile art. 1008 c. civil. 16—17, 118

2. (*Condițiunea inalienabilității imobilului testat*). — Inalienabilitatea absolută a bunurilor fiind contrară ordinii publice și interesului general, urmează a fi considerată ca nulă atât donațiunea cât și testamentul cari conțin o asemenea clauză de inalienabilitate, întru cât dispozițiunile art. 1008 c. civil, potrivit cărora condițiunea imposibilă sau contrarie bunelor moravuri sau proibită de lege, este nulă și desființează convențiunea ce depinde de dânsa, deși sunt de aplicațiune generală în materie de convențiuni, se aplică totuși atât donațiunilor cât și testamentelor. *T. Ilfov III*. 16—17, 118

Dotă.

1. (*Avere viitoare. — Când devine dotală*). — Pentru ca averea viitoare să devie dotală, se cere condițiunea sau ca această avere să rezulte de la acel care a constituit dota și care a adăugat clauza dotalității și a averei viitoare, sau cel puțin soții să declare expres în actul matrimonial că înțeleg să adopte regimul dotal atât pentru averea ce li s'a constituit atunci dotă, cât și pentru ori ce altă avere viitoare care va reveni soției, de oare-ce simpla împrejurare că un înzestrător prevede clauza dotalității averii viitoare, nu poate crea regimul dotal pentru o avere pe care el nu a posedat-o, articolul 1238 cod. civil prevăzând că dota se plătește de acela care a constituit-o, ceace însemnează că înzestrătorul nu poate dispune de cât de averea sa. *C. Buc. IV*. 20, 139

2. (*Imobil dotal. — Instrăinarea lui*). În cazul când femea cere anularea actului de vânzare a unui imobil, cumpărătorul în contra căruia se exercită acțiunea, nu poate să opue excepțiunea de garanție pentru a respinge acțiunea în anulare, deoarece ce femea fiind proteguită prin dotalitate, nu poate fi lipsită de protecțiunea pe care i-o acordă legea. *C. Ias. I*. 3, 22

3. (*Imobil dotal. — Instrăinare. — Anulare. — Cumpărător. — Drept de retențiune*). — Dreptul de re-

tențiune nu poate fi exercitat de cumpărătorul unui imobil dotal vândut în contra dispozițiunilor legii, pentru restituirea prețului; acest drept fiind incompatibil cu dispozițiunea art. 1255 c. civil, de oare ce când legea prevede restituirea unui bun, ar fi contradictoriu, să se admită reținerea bunului pentru asigurarea unui drept, a celui, care dobândise imobilul în baza unui act, pe care justiția l'a revocat. *C. Iasi I*. 3, 22

4. (*Imobil dotal. — Instrăinare. — Manopere doloase*). — Când femea dotală a întrebuițat manopere doloase sau fraudă pentru a induce induce în eroare pe cumpărător, dânsa revine responsabilă de dol și de fraudă chiar asupra bunurilor sale dotale; însă pentru aceasta, simpla reticență sau afirmațiune chiar mincinoasă nu sunt suficiente, ci trebuie ca manoperele doloase întrebuițată să fi fost de așa natură în cât să fi pus pe cumpărător în imposibilitate de a verifica situația bunului. *C. Iasi I*. 3, 22

5. (*Interpretarea clauzelor din actul dotal*). — Atunci când există îndoială asupra înțelesului clauzelor unui act dotal, ele trebuiesc interpretate în sensul parafernalityei averei. *C. Buc. IV*. 20, 139

Embatic.

1. (*Perdere drepturilor asupra locului de bezman*). — Potrivit art. 1527 cod Calimach bezmanul perde dreptul asupra locului de bezman, dacă fără știrea și primirea proprietarului lui, la mutat asupra altuia. *C. Iasi II*. 18—19, 127

2. (*Transmiterea lui de către un străin unui cetățean român. — Just Titlu*). — Trasmisiunea dreptului de locațiune perpetuă (bezman) făcută de un strein unui cetățean român, care are și posesiunea imobilului, poate fi considerată ca un titlu purtativ emanând dela un neproprietar și servi ca just titlu în dobândirea dreptului prin prescripțiunea de scurtă durată. *T. Bacău II* 10, 70

Eroare.

(*Eroare asupra substanței*). — Instanța de fond care declară că având mai ales în vedere diferența greutăților, constituind unul din elementele prețului vânzării perlelor, perlele naturale și perlele de culturale, rebue, după obiceiurile de comerț, să fie desemnate după origina lor și vândute cu indicarea locului de unde provin, anulează cu drept cuvânt pentru eroare asupra substanței în baza art. 1110 codul civil (art. 954 cod. rom.), vânzarea ca perle fine a unei cantități, în care perlele de cultură au fost amestecate cu perlele naturale, constatând că din culpa vânzătorului de a se fi conformat acestui obicei, cumpărătorul care nu voia să cumpere decât perle naturale n'a fost pus în situație de a aprecia în justa lor valoarea substanța lucrului vândut. *Cas. Fr.* 28—29, 200

Execuator.

1. (*Hotărârea executată în țara în care a fost pronunțată*). — Acordarea executorului unei hotărâri pronunțate în țară străină nu este necesară decât dacă dispozițiunea ei are a fi realizat sub orice formă în altă țară decât cea a primilor judecători; executorul ne mai fiind necesar, ori de câte ori hotărârea streină executată deja în străinătate, se invoacă numai ca titlu al beneficiului realizat de partea câștigătoare, atunci când în altă parte, printr'o nouă acțiune, i se cere restituirea celui beneficiu ca deținut fără cauză, în care caz instanța dacă stabilește indentitate de părți, cauză și obiect, precum și îndeplinirea tuturor regulilor procedurale, autoritatea lucrului judecat derivând

din soluțiunea fondului prin hotărârea străină, se opune la o nouă cercetare a pricinii. *T. Ilfov com.* 34 - 35, 230

2. (*Convenția cu Austria*). — În potriva sentinței care incuviințează executarea, în ce privește cheltuielile de judecată pronunțate de o hotărâre emanată de la Tribunalile din Austria, există dreptul de apel, iar termenul înăuntrul căruia are a fi introdus este de 15 zile, potrivit art. art. 32 legea accelerării care formează procedura de drept comun, și curge de la comunicarea sentinței care a incuviințat exequatorul. *C. Buc. VI* 38, 252

Execuție silită.

2. (*Contestație la executare*). — Când printr'o contestațiune se pretinde ca greșit s'a ordonat executarea unei hotărâri, întru cât acea hotărâre prin caracterul ei nu era susceptibilă de o executare în fapt, instanța competentă a statua, este cea care a ordonat executarea, de oarece în acest caz contestațiunea este privitoare la întinderea și aplicarea hotărârii ce se execută. *Cas. II* 27, 185

2. (*Imobil urmărit. — Renunțarea creditorului la creanța sa*). — Tribunalul de urmărire este cel competent ca să se pronunțe asupra unei contestații, prin care contestatorii ar pretinde că ei au dreptul de proprietate asupra imobilului urmărit după cum tot acest tribunal are căderea de a judeca și contestația bazată pe renunțarea creditorului urmăritor la creanța sa când e făcută posterior titlului ce se execută, întru cât în ambele cazuri, acest titlu nu este contestat în conținutul lui, discuțiunea fiind numai cu privire la însăși executarea, care singură poate vătăma pe cei ce o contestă. *Cas. II* 27, 185

3. (*Urmărire imobiliară. — Contestație. — Apel*). — Dispozițiunile art. 533 pr. civilă potrivit cărora este inadmisibil apelul făcut contra hotărârilor Tribunalului date în materie de contestație la urmărirea ce se face asupra unui bun nemișcător, când prin aceste hotărâri se respinge contestația, se aplică și atunci când apelul se îndreaptă contra unui jurnal prin care se numește un conservator asupra imobilului urmărit, dacă atât din contestația făcută înaintea primei instanțe, cât și din apelul făcut de contestatori, rezultă în mod evident că ceea ce se urmărește de dânsii este scoaterea de sub urmărire a imobilului, *C. Iași II* 21—22, 150

4. (*Urmărire mobilă*). — Potrivit dispozițiilor art. 595, pr. civilă, dispozițiunile art. 426 și 428 din acest cod nu se aplică când e vorba de executarea silită contra unui bun decât când acesta aparține debitorului nu și atunci când prin hotărâre el e atribuit în plină proprietate creditorului urmăritor. *T. Ilfov. S. IV civ. cor.* 36 37, 245

5. (*Urmărire mobilă. — Portărel. — Suspendarea execuției*). — Portărelul nu este obligat să suspende executarea nici când lucrul se află sub sechestru în mâna unui custode care se pretinde creditor al părâtului care a pierdut în acțiunea de revendicare, pentru că un astfel de creditor are numai un drept de creanță contra debitorului său, iar ca custode el deține tot pentru debitor nu pentru el personal, așa că în ultima analiză executarea se face tot contra debitorului. *T. Ilfov IV civ. cor.* 36 37, 245

Expropriere.

1. (*Reforma agrară. — Achitarea restului de preț. — Vânzare*). — Față de principiile cari se degaje din art. 76 al. I legea agrară, clauza prin care, proprietarul

vanzător a stipulat ca restul de preț să i fie achitat de cumpărător în numerar ori cari ar fi dispozițiunile legilor agrare prezente sau viitoare, este nulă de oare-ce contravine unei dispozițiuni de ordine publică, urmând deci ca și această creanță să fie achitată tot prin rentă de expropiere. *T. Ilfov IV civ.* 32—33, 220

2. (*Utilitate națională. — Embatic*). — Dispozițiunile art. 7 al. d. din legea agrară din 1921, potrivit cărora exproprierea se face în favoarea bezmanarilor, rămânând ca nuzii proprietari să primească numai prețul exproprierei, nu pot fi întinse și în ce privește pe creditorii ipotecari cu anticreză, cari deci nu pot beneficia de dispozițiile de mai sus ale legii agrare. *C. Iași II* 18 19, 127

3. (*Utilitate publică. — Deciziunea arbitrilor. — Apel. — Termen*). — Termenul de apel în contra hotărârilor date de comisiunile pe arbitri, în materie de expropiere pentru utilitate publică, deși este de 15 zile conform legii accelerării în loc de 10 zile cum prevedea legea de expropiere, trebuie însă socotit tot de la pronunțare conform dispozițiilor speciale a legii de expropiere. *Cas. III* 18 - 19, 125

4. (*Reforma Agrară. — Comasare. — Comitet agrar. — Compențință*). — Dreptul de a alege însă conferit proprietarilor prin art. 11 din legea agrară, potrivit căruia proprietarul care posedă moșii arendate și cultivate în regie, poate să-și oprească în oricare din ele suprafața scutită de expropiere, nu exclude competența comitetului agrar de a hotărâ asupra comasării, ast-fel că deciziile sale rămase definitive prin care se pronunță asupra comasării au complectă autoritate de luru judecată. *C. Buc. V* 15,104

Faliment

1. (*Data încetării plăților*). — În mod obicinuit manifestarea exterioară și constantă de încetarea plăților este protestul de neplată a cambiilor; preschimbarea polițelor însă, nu poate să constituie o manifestare de încetare a plăților unui comerciant, de cât în cazul când rezultă din diferite împrejurări că comerciantul în scopul preschimbării și deci a prelungirii creditului a făcut uz de diferite manopere pentru a capta buna credință și încrederea creditorului, iar nu și în cazul când preschimbarea de cambii se face pe baza creditului real de care se bucură comerciantul. *T. Neamț II* 24—25, 170

2. (*Revendicarea de la masa falimentului. — Apel*). — În materie de revendicare dela masa falimentului deși art. 817 Cod. Com., vorbește numai de ordonanța Judecătorului Sindic, arătând că atunci când valoarea bunurilor revendicate nu excede competența judecătorului de ocol, acesta rezolvă cererea de revendicare printr'o ordonanță supusă apelului la Tribunal, de aci însă nu poate să rezulte că atunci când obiectul cererei de revendicare excede competența Judecătorului de Ocol și se judecă conform aceluiași text, de Tribunalul de Comerț, sentința acestei instanțe nu ar fi și ea supusă apelului. *C. Buc. V* 24—25, 178

3. (*Revendicarea de la masa falimentului. — Apel*). — În materie de faliment sentințele tribunalului nefiind supuse apelului de cât în cazurile prevăzute de lege, urmează că este inadmisibil apelul făcut în contra sentinței prin care Tribunalul în primă instanță se pronunță asupra unei cereri de revendicare de la masa falimentului îndreptată lor potrivit art. 817 cod. com., de oare-ce acest text de lege nu prevede dreptul de apel în contra sentințelor pronunțate de Trib. ca primă instanță în asemenea materie, ci numai în

contra ordonanței judecătorului sindic acordă apelul la Tribunal. *C. Iași I.* 38, 253

Femea.

1. (*Dreptul femeilor la vot*). — Femeile consiliere alese în consiliile comunale sau județene, nu pot lua parte la votul pe care colegiul format din consilierii aleși ai consiliilor comunale și județene este convocat a' l da pentru alegerea unui senator în fie care circumscripție electrorală, deoarece prin acordarea dreptului de vot femeilor numai în alegerile județene, comunale și sătești, legiuitorul din 1929 a înțeles a le acorda un drept limitat, pentru a le înlesni participarea cu titlu de experiență la administrarea intereselor locale, județene și comunale, iar nu un drept integral pe baza căruia să poată lua parte și la viața politică de Stat. *Cas. Com. Centrală Electorală 21-22*, 148

Femea comerciantă.

(*Societatea comercială. — Răspundere nelimitată. — Autorizare specială*). — Pentru cazul când femea comerciantă voește a intra într'o societate comercială în care și-ar lua o răspundere nelimitată, legea cerând numai ca autorizație soțului în acest scop să fie specială, iar nu și expresă, urmează că această autorizație poate fi tacită și deci prin aplicația alin. I de sub art. 15 cod. com. proba cu martori și prezumțiile sunt admisibile pentru dovada existenței ei. *C. Iași II 30-31*, 210

Femea măritată.

(*Instrăinarea imobilelor sale. — Arătarea în act că femeia e văduvă. — Delict. — Culpă*). — Faptul femeii măritată de a se da față de cumpărătorii unui imobil al său drept văduvă, confirmând această împrejurare și prin modul de a se comporta în societate, constituie un delict prin care a izbutit să înșele în această privință pe cumpărători, iar pentru repararea prejudiciului cauzat prin acest delict, cel mai indicat mijloc este acela de a nu i se primi acțiunea pornită în justiție pentru anularea actului de vânzare, întemeiată tocmai pe motivul de care ea s'a făcut vinovată și care nu-i poate fi de cât ei imputat. *C. Iași II 10*, 68

Gaj.

(*Creditor gajist. — Reținerea gajului*). — Dispozițiile art. 1694, al. 2 cod. civ., care dau dreptul creditorului pentru a doua datorie făcută de acelaș debitor și care scade anterior primei datoriei, să rețină gajul constituit la prima datorie, până vor fi plătite ambele creanțe. se bazează pe o prezumție, că părțile au un înțeles, ca lucrul să rămână creditorului pentru plata și a datoriei noi, însă aceste dispozițiuni nu-și mai găsesc aplicația, când prezumția încetează, cum este în cazul când pentru a doua datorie, debitorul a constituit o garanție, care asigură pe creditor pentru plata datoriei a doua în momentul constituirii. *T. Ilfov I com.* 6, 43

Hotărâri.

(*Fronunțarea lor în țară străină. — Exequator*). — Hotărârile pronunțate în străinătate asupra stărei și capacității persoanelor, pot fi admise și în cazul când nu emană de la jurisdicțiunea națională a părților fără a fi nevoie a se recurge la o instanță de exequator, judecătorii având însă îndatorirea de a verifica acea hotărâre și de a nu' l acorda aplicațiunea în cazul când nu s'a îndeplinit o prescripțiune de ordine publică ce rută de 'legea națională a părților. *C. Iași I 11-12*, 77

1. (*Efectul lor. — Părți litigante. — Terții*). — Cu toate că hotărârile judecătorești au autoritate de lucru judecat numai între părțile cari au luat parte la litigiu, totuși hotărârile cari stabilesc un drept de proprietate au o autoritate „erga omnes” și constituie un titlu de proprietate ca și un act autentic față de oricine ar voi să conteste. *T. Dolj II.* 16-17, 119

2. (*Anularea lor. — Efecte pentru trecut*). — O hotărâre judecătorească ca ori și ce alt act judiciar, odată ce este declarată nulă este considerată ca și cum nu ar fi avut nici odată existență juridică și deci nu poate să mai producă nici un efect juridic atât pentru viitor cât și pentru trecut. *C. Buc. III. 4-5*, 29

Impozit.

1 (*Abrogarea privilegiilor în materie de impozit*). — Dreptul pe care o biserică comunală - în Ardeal - îl are de a percepe taxele din târguri, este un privilegiu care potrivit art. 110 și 112 din Constituție trebuie considerat ca abrogat. *C. Tg.-Mureș.* 10, 69

2. (*Scutire. — Dacă crează obligații reciproce între Stat și contribuabil*). — Din faptul că Statul printr'o lege a acordat o scutire de impozite, nu se poate susține că s'a născut un drept de creanță contra lui, căci atunci când Statul acordă o asemenea scutire nu se crează între dânsul și contribuabil o situațiune de obligațiuni reciproce de la creditor la debitor, așa că scutirea de impozit nefiind de natură contractuală ea durează numai atât cât durează și legea de favoare de care contribuabilul se bucura și care poate fi modificată sau abrogată când interesul general și superior al Statului o cere. *Cas. S-U.* 21-22, 147

Incendiu

(*Distrugerea propriilor sale bunuri. — Asigurare. — Ardeal*). — Faptul de a distruge prin incendiu propriile sale bunuri, constituie crima de excrocherie definită de art. 50 pr. penală ungară, calificată de art. 382 și pedepsită de art. 383 al ultim codul penal ungar, aplicabil în Ardeal, ast-fel că dacă nu există cauza de neimputabilitate sau impunitate în favoarea acuzatului, Tribunalul trebuie să constate culpabilitatea acestuia pentru crima de excrocherie. *T. Arad I. 18-19*, 130

Inchiriere.

(*Prelungire legală. — Acțiune în Justiție*). — Când contractul de locațiune dintre părți, care stă la baza unei acțiuni intentate de proprietar, este un contract prelungit după legile excepționale, normele după cari se judecă această acțiune sunt cele din legea de prelungire respectivă, iar nu cele din legea proprietarilor, și aceasta chiar în cazul când motivele acțiunii sunt trase din dreptul comun și locațiunea de fapt nu mai există, de oarece ceea ce leagă pe părți este legea de prelungire, iar nu contractul liber consimțit de dânsii. *Cas. I.* 23, 155

Instanță de judecată.

(*Jurisdicțiuni speciale. — Comitet agrar. — Competință*). — În principiu instanțele excepționale - precum cele de expropriere - nu pot hotări de cât în marginele competenței ce le-a fost dată prin lege și tot ce hotărâsc în afară de această competență nu poate constitui o judecată valabilă, căci ar însemna să se creeze o instanță prin simpla voință a judecătorilor. *C. Buc. V.* 15, 104

Interdicție.

(*Act încheiat înainte de pronunțarea și publicarea hotărârei*). — Prin faptul suprimării art. 503 din cod. civ. francez, urmează că în sistemul codului nostru civil, pentru anularea actelor încheiate anterior pronunțării interdicției și publicării hotărârei, este necesar ca acel care cere anularea, să dovedească starea de alienație mintală în momentul precis al încheerii actului, nefiind deci suficient de a se stabili numai că la o epocă anterioară și posterioară încheerii contractului, partea era atinsă de o psihoză incompatibilă cu posibilitatea unui consimțământ conștient, pentru a se putea trage concluzia existenței acestei stări și în momentul facerii actului, mai ales că momentele lucide în cursul unei boli mintale sunt admise de codul civil prin art. 435, de doctrină și de jurisprudență. *C. Iași I*. 11—12, 77

Interpretarea legilor.

(*Text care nu corespunde voinței legiuitorului*). — Legea scrisă fiind expresiunea unei voințe, interpretarea ei nu poate fi redusă numai la text, mai ales atunci când el nu corespunde acelei voințe astfel cum ea rezultă din scopul urmărit de legiuitor, lucrările preparatorii, debaterile parlamentare sau legătura cu alte legi; iar judecătorul atunci când împrejurări în afară de text, stabilesc neîndoios că el nu corespunde scopului pentru care a fost creat, poate duce interpretarea până la o adevărată rectificarea a textului, dacă numai astfel legea poate avea viață și realiza un scop, singura rațiune pentru care a fost făcută.

25—25, 167

Lucru judecat.

1. (*Cauză nouă*). — Nu se poate invoca în a doua acțiune autoritatea lucrului judecat, când în prima judecată s'a invocat numai existența dreptului, nu și stingerea lui, cum se invoacă prin a doua, fiindcă această invocare în acțiunea a doua, constituie o cauză nouă a acțiunii. *T. Ilfov I com.*. 7—8, 54

2. (*Hotărâri pronunțate în țară străină*). — Pentru ca autoritatea lucrului judecat să poată opera în altă parte decât în țara unde s'a dat hotărârea, trebuie ca în afară de condițiile cerute de art. 1201 cod. civil — identitatea de părți, cauză și obiect — hotărârea judecătorească ce se opune ca având autoritate de lucru judecat să fie supus în prealabil unui revizuirii a condițiilor obiective generale, în cadrul cărora, soluțiunea fondului urmează a fi respectată. *T. Ilfov II com.* 34—35, 230

3. (*Judecător de instrucție. — Ordonanță de neurmărire*). — În caz când, în urma ordonanței sau deciziei de neurmărire, survin noi indicii sau mijloace de probațiune, atât Ministerul public cât și partea lezată nu au dreptul de a purta acțiunea publică și cea privată direct înaintea instanței de fond, ci pot cere numai reluarea sau redeschiderea acțiunii, publice și a instrucțiunii la aceiași instanță care a dat ordonanța de neurmărire. *C. Iași II*. 2, 13

4. (*Ordonanțele judecătorului de instrucție*). — Ordonanțele judecătorului de instrucție și deciziunile Camerei de punere sub acuzare rămase definitive, prin care se motivează în fapt că nu e loc la urmărire pentru lipsă de indicii suficiente, fac autoritate de lucru judecat, în sensul că constituiesc un impediment prohibitiv la o nouă urmărire penală pentru același fapt, afară numai când, în urma ordonanței sau deciziei de neurmărire, ar surveni noi indicii sau mijloace de probațiune, necunoscute în momentul dărei

rei ordonanței sau deciziei și care ar fi de natură să le modifice, în care ipoteză afacerea poate fi reluată. *C. Iași II*. 2, 13

5. (*Părțile litigente. — Calități deosebite*). — Din cuprinsul dispozițiilor art. 1201 c. civil, rezultă că o hotărâre nu poate avea autoritate de lucru judecat de cât în privința părților cari din punct de vedere juridic sunt aceleași cu cele cari au figurat în prima judecată; astfel că dacă o persoană a figurat într'un proces cu o anumită calitate și după aceea vine în al doilea proces cu altă calitate pe care nu o avea în cel dintâi, nu îi se mai poate opune autoritatea lucrului judecat. *C. Buc. III*. 4—5, 29

6. (*Sechestrul judiciar*). — Cu toate că cererea de sechestrul judiciar are de obiect o măsură asigurătoare și cu efect provizoriu numai până la judecarea fondului între părți constituie totuși o cerere contencioasă, astfel că orice chestiune de drept ridicată de o parte cu ocazia cererii de sechestrul și care s'a judecat și tranșat definitiv capătă autoritate de lucru judecat între părți și numai poate fi dedusă din nou în judecată cu ocazia cercetării fondului, bine înțeles numai dacă în procesul de fond figurează aceleași părți cari au figurat și în procesul de sechestrul judiciar. *C. Buc. III* 4—5, 29

Mandat.

1. (*Starea de minteală a mandatului*). — Din principiile cari cărmuesc materia mandatului, nu rezultă că terții sunt obligați de a cerceta starea mintală a mandatului, verificând nu numai conținutul procurii dar și faptul dacă actele juridice la cari se referă prin mandat corespund sau nu realității, de oare ce o astfel de obligațiune ar face imposibilă contractarea prin mandat în cazul când mandatul ar conține unele clauze afară de cea privitoare la actul ce urmează a fi încheiat și ar aduce grave prejudicii terților de bunăcredință. *C. Iași I*. 11—12, 77

2. (*Incetarea mandatului. — Contract încheiat cu terții de bună credință*). — Potrivit art. 1557 și 1558 c. civil, în caz de moarte a mandatului sau când există una din cauzele cari desființează mandatul, contractările mandatului cu al treilea persoane de bună credință rămân valabile, astfel că în asemenea cazuri buna sau rea credință a mandatului este indiferentă, buna credință a terților fiind suficientă pentru ca actul încheiat să rămână valabil. *C. Iași I*. 11—12, 77

Marcă de fabrică.

(*Contra facere*). — Legea mărcilor de fabrică distinge contrafacerea unei mărci de fabrică, care este prezentarea unei mărci având un caracter de identitate cu o marcă de fabrică anterioară, de imitația unei mărci de fabrică, care prezintă numai o asemănare cu o marcă de fabrică anterioară, din care cauză cumpărătorul se poate înșela asupra mărcii de pe obiectul cumpărat. *T. Ilfov II com.*. 26, 179

Martori.

(*Notă de comandă. — Recunoaștere*). — O notă de comandă semnată și recunoscută de cel căruia i se opune ține loc de convenție, astfel că potrivit ultimului alineat de sub art. 1191 c. civil este inadmisibilă proba cu martori prin care s'ar tinde să se facă dovadă că prețul lucrului de efectuat este altul de cât cel prevăzut în cea notă. *Jud. Urb. Buc.*. 4—5, 35

Mărturisirea părților.

(*Recunoaștere compromisă în practicarea unei hotă-*

râri). — Recunoașterea atribuită unei părți prin rezumatul făcut de grefier în așa zisa practica, nu'i poate fi opozabilă ne având nici o valoare, de-oare-ce potrivit art. 124 pr. civilă mărturisirile și declarațiile părților nu le pot fi opuse de cât dacă au fost semnate de ele ori de împuternicitul lor în procesul-verbal al ședinței. *C. Buc. III* 4—5, 29

Monopol

(*Dreptul Statului. — Justă și prealabilă depăgu-bire*). — Dacă nu se poate contesta Statului, dreptul de a recurge la monopol când motive superioare ar dicta o asemenea măsură, însă nici exercitarea acestui drept nu poate fi admisă de cât tot cu respectarea drepturilor celor lezați și în urma unei despăgubiri dată după normele stabilite pentru expropriere prin art. 17 din Constituție. *Cas. S.-U.* 1, 2

Pământ rural.

(*Instrăinare Străin. — Naturalizare*). — Dispozițiunile art. 7. al. 5 din vechea Constituție după care străini nu au dreptul să dobândească imobile rurale în România, interesând ordinea publică, orice vânzare făcută unui străin este izbită de nulitate absolută și această vânzare nu devine valabilă nici prin naturalizarea ulterioară a străinului achizitor, nici prin transmiterea imobilului unui român, deoarece dobândirea calității de cetățean român nu are efect retroactiv și deci nu poate acoperi viciul inițial. *C. Iași II 18—19, 127*

Pensie alimentară.

(*Cererea ei după desfacerea căsătoriei*). — Dacă acțiunea de pensie alimentară poate fi considerată ca accesorie acțiunii de divorț, când este intentată pe baza art. 250 c. civ., care dă drept Tribunalului ca în cursul procesului de despărțenie, dacă încuviințează cererea soției de a părăsi domiciliul conjugal, să hotărască și suma pe care bărbatul să i-o plătească pentru întreținere, atunci însă când cererea de pensie alimentară se intentă după desfacerea căsătoriei și se întemeiază pe art. 281 și 283 c. civil, care figurând la capitolul „*pentru efecte despărțenei*” presupune implicit instanța de divorț terminală, ea constituie o cerere de sine stătătoare, cu caracter personal și mobilier supusă competenței pe care o indică art. 58 al. I pr. civilă. *C. Buc. V.* 16—17, 115

Penșuni de Stat.

(*Stabilirea lor. — Instituțiile competentă*). — Calea acțiunii în contencios nu este deschisă particularilor de cât numai atunci când pentru stabilirea dreptului vătămat sau repararea prejudiciului, nu au de la lege altă cale deschisă; prin urmare în materie de pensii, legiuiri speciale reglementând modul de stabilire a acestui drept, instanțele chemate a decide, precum și căile de atac de cari are a se folosi părțile nemulțumite, urmează că revizuirea unei pensii nu poate fi cerută pe calea acțiunii în contencios. *C. Buc. V. 14, 96*

Perimare.

(*Apeluri introduse în contra aceleiaș sentințe la diferite secțiuni*). — În cazul când dreptul de apel a fost exercitat prin mai multe cereri repartizate la diferite secțiuni sau chiar la aceiași secțiune a instanței de apel, ele având să fie conexe și soluționate prin una și aceiași deciziune, urmează că apelul ast-fel exercitat nu poate fi declarat perimat, atunci când una din cererile de apel a fost lăsate în nelucrare peste termenul prevăzut de art. 257 pr. civilă, dacă cu privire la una din celelalte cereri de apel, regulat introduse și în termen legal, s'au făcut acte de procedură cu caracter contradictor. *Cas. I.* 15, 103

Poprire.

1. (*Creditor popritor. — Dacă poate dovedi cu martori creanța debitorului față de terțiul propriu*). — În caz când terțiul poprit declarat că nu datorează nici o sumă de bani debitorului, creditorul popritor nu poate face prin martori dovada contrară, de cât numai în cazurile excepționale prevăzute în art. 1197 și 1198 cod. civil. *C. Buc. V.* 7—8, 51

2. (*Ordonanță în référé. — Dacă pe baza ei se poate înființa poprire*). — Cererile în référé neputând ajunge la hotăriri definitive, pe baza lor nu se pot cere înființări de poprire, rezultând din art. 455 pr. civ. că o cerere de poprire nu se poate înființa decât pe baza unei acțiuni ce ajunge la o hotărire definitivă. *T. Ilfov Not.* 30—31, 211

Prevenție.

(*Calcularea timpului petrecut în prevenție. — Când poate fi făcută*). — Potrivit art. 41 al. II din legea penitenciarelor calculul detențiunii preventive în pedeapsă, pentru prevenții cari au consimțit să lucreze, nu poate fi făcut de cât numai în cursul procesului, de instanțele investite cu judecarea fondului, iar nu și în urma unei cereri posterioare a condamnatului adresate aceleiași instanțe, de oare-ce și în acest caz ca și în cazul computării facultative de care se ocupă legiuitorul în aliniatul I al textului de mai sus, există aceiași rațiuni și aceiași logică, de a lăsa numai instanțelor cari se găesc în curs cu judecata fondului procesului, căderea de a decide și asupra computării obligatorii în durata pedepsei. *Cas. II.* 23, 157

2. (*Socotirea ei în durata pedepsei*). — Pentru ca un prevenit să poată beneficia de dispozițiile art. 41 din legea închisorilor de la 1929 trebuie să facă dovada că a fost întrebuințat în timpul prevenției sale la o muncă organizată în ateliere, ast-fel după cum rezultă din întreaga economie a acestei legi, iar nu la alte diferite servicii pentru gospodăria sau administrația penitenciarului. *Cas. II.* 23, 156

Proces-verbal de audiență.

(*Jurnale de amânarea pronunțării*). — Procesul-verbal încheiat în ziua judecării procesului și care constată mijloacele invocate de părți în susținerea alegațiilor lor, precum și motivul amânării pronunțării hotărârei în cauză, purtând numai semnătura judecătorilor fără a fi contrasemnat și de grefierul respectiv, urmează a fi socotit ca nul și prin urmare și hotărârea dată în cauză are a fi casată. *Cas. II* 36—37, 241

Proprietate.

1. (*Drept garantat de constituție.—Intinderea lui*). — Prin dispozițiunile art. 17 din Constituție se garantează nu numai proprietatea în înțelesul obicinuit al cuvântului ci și ori ce formă de drept patrimonial cunoscută la data întocmirii Constituției sau care s'ar concepe și desvolta în viitor. *Cas. S.-U.* 1, 2

2. (*Exploatarea și valorificarea bunurilor Statului.—Drepturi câștigate*). — Nici un text și nici un principiu din Constituție neopunându-se, puterea legiuitoare poate să fixeze un nou mod de valorificare a bunurilor Statului, când interesele acestuia o reclamă, însă numai cu condiția de a nu leza drepturile altora. *Cas. S.-U.* 1, 2

Proprietate imobiliară.

(*Transcriere. — Acte emanând de la diferiți vânzători*). — Numai atunci când toate actele de cumpărare emană dela același vânzător, dreptul de pro-

prietate al unuia dintre mai mulți cumpărători poate fi stabilit pe baza transcrierii actului de cumpărare și a ordinii în care această operațiune s'a făcut pentru fiecare act; atunci însă când actele emană dela vânzătorii deosebiți, dreptul de proprietate asupra imobilului se stabilește prin examinarea drepturilor vânzătorilor, urmând să fie recunoscut acelaia dintre cumpărători al cărui act de transmisiune emană dela ade-văratul proprietar. *Cas. I.* 36-37, 240

Privilegiul ocult al Statului.

1. *Averea imobilă a debitorului.* — Prin modificarea din Decembrie 1929 a vechiului text al art. 24, din legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice, se limitează privilegiul ocult al Statului numai asupra averii imobile a debitorului și deci numai asupra sumelor ce ar rezulta din vânzarea silită a imobilului iar nu și asupra veniturilor lui, care sunt la libera dispozițiune a proprietarului, până în momentul când dreptul real de garanție (privilegiul) se exercită prin urmărirea imobilului — dresarea comandamentului — a cărui transcriere trebuie să fie anterioară datei perceperei sau cesionării venitului. *T. Ilfov I civ.* 11-12, 83

2. *(Intinderea acestui privilegiu).* — Potrivit art. 24 din legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice, astfel cum a fost modificat la 1929, Statul având un privilegiu ocult asupra averii imobiliare a debitorilor săi, dar numai pentru impozitele directe puse asupra venitului imobilului urmărit, urmează că pentru plata taxelor succesoriale cari în nici un caz nu se pot confunda cu impozitele directe asupra venitului imobilului urmărit, Statul nu poate avea nici un privilegiu, de cât sub condițiunea conservării lui prin efectul formalității inscripțiunii prevăzută de con-dica civilă. *T. Ilfov I civ.* 11-12, 83

Recurs în casare.

(Omisiune esențială — Revizuire). — Recursul în casare pentru motiv de omisiune esențială, nu este admisibil de cât atunci când omisiunea imputată instanței de fond poartă asupra unui mijloc de apărare în fond, iar nu și atunci când instanța de fond omite pur și simplu involuntar de a se pronunța asupra unui capăt de cerere, în care caz nu este deschisă de cât calea revizuirii conform art. 288 al. 4 proc. civilă. *Cas. I.* 16-17, 114

Retract litigios.

1. *(Acte posterioare cesionării).* — Prin faptul că într'un proces drepturile reclamantului au fost contestate, ele au devenit litigioase și cu acest caracter rămân până la tranșarea definitivă a procesului, fără să se poată opune pârâtului care invoacă retractul, acele sale posterioare, sub cuvânt că din ele ar rezulta recunoașterea drepturilor pe cari le-a contestat, de oare-ce prin aceasta s'ar supune judecăței chestiuni cari privesc fondul procesului, ceace tocmai legiuitorul a voit ca prin opunerea retractului litigios să împedice de a se mai discuta. *C. Buc. III.* 4-5, 29

2. *(Cesionar. — Bună credință).* — Pentru ca excepția retractului litigios să poate fi admisă, legea nu cere și condițiunea ca cesionarul dreptului să fie de rea credință, singurele condițiuni fiind numai existența unui proces sau contestații asupra fondului drepturilor cedate. *C. Buc. III.* 4-5, 29

3. *(Contestație. — Acțiune de esire din indiviziune).* — Există contestație în sensul art. 1403 c. civil ori de câte ori pârâtul dintr'un proces se opune la admiterea acțiunii printr'un act al său cu caracter juridiciar; ast-fel că chiar într'o acțiune de esire din indiviziune

atunci când una din părțile din procesul de împărțeală contestă drepturile celor lalte, drepturile cari fac obiectul acțiunii de partaj devin drepturi litigioase. *C. Buc. III.* 4-5, 29

4. *(Partaj. — Efecte).* — Retractable litigios care tinde la scoaterea cesionarului dintr'un proces de împărțeală, fiind indivizibil prin natura lui, cesionarul ese din proces nu numai față de cel ce a exercitat retractul litigios ci și față de cei lalți, căci alt-fel ar fi ca retractantul să piardă beneficiul retractului pe care l-a exercitat. *C. Buc. III.* 4-5, 29

Revizuire.

1. *(Contaritate de hotărâri. — Materie fiscală).* — Dacă legea de organizare judecătorească prin dispozițiile sale a adus un temperament principiului că toate sentințele și deciziile sunt supuse recursului la Inalta Curte, deferind recursurile fiscale Curții de apel, aceste dispozițiuni de excepție fiind de strictă interpretare nu privesc de cât recursul propriu zis și nu pot fi deci întinse prin analogie și în cazurile de revizuire a sentințelor contrarii, date de mai multe instanțe, textul art. 304 pr. civilă, care este sediul acestei materii și fixează compentința Inaltei Curți, rămânând nealterat și de aplicațiune integrală. *T. Ilfov II civ.* 4-5, 34

2. *(Dacă poate fi cerută instanța Casației).* — Numai hotărârile instanțelor de fond sunt susceptibile de revizuire iar nu și acele ale Curții de Casație, de oarece revizuirea presupune o eroare de fapt, ori Inalta Curte nu are căderea de a constata și aprecia faptele, ci numai îndreptarea erorilor de drept comise de instanța de fond. *Cas. III.* 34-35, 229

3. *(Minor ajuns major. — Apărare cu violenție).* — Pe calea excepțională a revizuirii, nu se pot pune în discuție decât numai capetele de cerere formulate de părți în procesul soluționat prin hotărârea supusă revizuirii, obiectul ei fiind limitat la cea-ce s'a supus judecăței în acel proces; astfel că motivul de apărare cu violenție, este admisibil ca motiv de revizuire în favoarea nevrăstnicilor, numai când se referă la ceea-ce s'a supus judecăței în procesul principal, fără ca prin el să se poată pune în discuție o majorare a pretențiilor formulate în acel proces, sub motiv că cu violenție tutorele a cerut prin acțiune mai puțin de cât — minorul ajuns major, — pretinde că erau drepturile sale. *Cas. I.* 18-19, 123

4. *(Pronunțarea hotărârii atacată în instanța de divergință).* — Cu toate că cererea de revizuire se îndreaptă la aceeași instanță care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere, totuși ea având caracterul unei cereri principale, instanța chemată a judeca o asemenea cerere urmează a fi constituită în complectul obicinuit deși hotărârea atacată prin revizuire a fost dată după divergință. *Cas. III.* 34-35, 229

Senater de drept.

(Prim președinte al Curții de Casații. — Dacă poate cumula stagiul de procuror general). — Deși potrivit art. 68 din legea de organizare judecătorească, Procurorul General al Casației are același grad cu președintele de secțiune, însă cu toată această asimilare a gradului, cele două funcțiuni sunt și rămân deosebite, ast-fel că pentru a fi senator de drept în condițiunile art. 73 al. d. din Constituție, stagiul de 5 ani în funcția de Prim-Președinte, nu poate fi complectat de cât numai cu stagiul de președinte iar nu și cu acela de Procuror General al Curții de Casație, *Cas. Comisia președentială.* 32-33, 217

Servituți.

1. *(Servituți de trecere. — Constituție. — Ordonanță de adjudecare).* — Chiar dacă mențiunea despre ex-

istența unei servituți de trecere într-o ordonanță de adjudecare nu ar putea prin ea însăși să formeze un titlu constitutiv al servituței, în tot cazul însă această mențiune echivalează cu un act de recunoaștere din partea adjudecatarului, dacă acesta este proprietarul fondului servit în sensul art. 628 cod. civil. *T.-Dorohoi* 14, 98

2. (*Stingere. — Renunțarea proprietarului fondului dominant*). — Dacă renunțarea la servituți, expresă sau tacită, din partea proprietarului fondului dominant, constituie un mod de stingere a servituților, simpla împrejurare că proprietarul fondului dominant, cu ocazia vânzării fondului nu ar fi făcut mențiune expresă despre existența servituței, nu poate fi interpretată ca o renunțare din partea proprietarului fondului dominant la servitute, deoarece o asemenea mențiune nu era necesară față de caracterul ei de accesoriu al fondului. *T.-Dorohoi* 14, 98

Succesiune.

(*Trimitere în posesie. — Compentința grațioasă. — Părțile cari au dreptul de apel. — Cererea de trimitere în posesiune asupra unei succesiuni, făcută pe baza art. 653 c. civil și îndreptată la Tribunal, spre a fi deslegată conform art. 104 pr. civilă este în principiu de compentința jurisdicțiunii grațioase și nu cade sub compentința jurisdicțiunii contencioase, de cât atunci când se produc și alte cereri asupra trimeterei în posesie cari se exclud una pe alta; astfel că dacă încheierea Tribunalului de trimitere în posesie nu a fost dată în contradictoriu cu vre-o altă parte, partea care nu a figurat la prima instanță nu are calitatea de a face apel, de oare ce această calitate nu o pot avea de cât părțile cari au figurat și înaintea primilor judecători. *C. Iași II* 16—17, 116*

Termen.

(*Calcul pe zile libere. — Convenții particulare*). — Dispozițiunile art. 729 pr. civilă, potrivit cărora termenele cuprinse în procedură se socotesc pe zile libere, nu se aplică și în convențiunile particulare, decât numai în cazurile în cari părțile au stipulat în scris acest lucru. *Cas. III* 14, 95.

Testament.

(*Caducitate*). — Testamentul trebuind să-și producă efectele în condițiunile scrise de testator, urmează, — deși legea nu spune formal — că dacă motivul determinat, exprimat în mod lămurit prin testament, pentru care testatorul a testat și de existența căruia a înțeles să depindă validitatea legatului, dispăre în timpul vieții testatorului, testamentul devine caduc; astfel că, dacă printr'un testament s'a dispus de testator în favoarea soției sale, iar aceasta pierde calitatea de soție în timpul vieții testatorului, prin desfacerea căsătoriei prin divorț, testamentul devine caduc, dispărându-i motivul determinant. *Cas. I* 26, 177.

Timbru.

(*Acțiune insuficient timbrată. — Cu toate că prin art. 57 din legea pentru accelerarea judecăților se prevede că nu se va da curs acțiunilor, apelurilor și ori căror acte de procedură când sunt insuficient timbrate, de aci însă nu se poate deduce că ele vor continua să rămână fără curs, chiar și dacă ulterior introducerii lor vor fi timbrate suficient. *Cas. III* 16—17 112'*

2. (*Acțiune insuficient timbrată. — Dacă poate fi anulată în apel*). — Față cu dispozițiunile art. 42 al 3 din noua lege a timbrului, Tribunalul ca instanță de apel, numai poate sancționa cu nulitatea, acțiunea de la prima instanță, când aceasta a fost insuficient timbrată, dacă partea interesată la primul termen sau

la un al doilea solicitat în acest scop, justifică plata taxelor de timbru datorate și a amenzii respective de va fi cazul. *T. Dorohoi*. 14, 98.

(*Apel nesuficient timbrat. — Până când poate fi complectat timbrul*). — Dacă partea a cerut Curții, potrivit art. 42 din legea timbrului, un termen pentru plata taxelor sau a diferenței lor, precum și amenda prevăzută pentru acest caz, este valabilă și eficace propunerea făcută de apelant de a satisface plata integrală a taxelor, de oarece legea prin textul de mai sus impune părții interesate obligațiunea de a plăti aceste taxe la cel de al doilea termen iar nu „până la” acest termen. *Cas. I* 38, 251.

Titlu executor.

(*Contestație. — Apel contra investirii*). — Cu toate că cel care este supus unei urmăriri începute în baza unui titlu investit cu formula executorie, are dreptul de a ataca investirea pe calea contestațiunii îndreptate în contra urmăririi silite, se poate adresa totuși și pe calea apelului în contra încheerii Tribunalului prin care se dispune investirea cu formula executorie, de oarece nici un text de lege nu deroagă în această privință, dela regula pusă în art. 104 pr. civilă, potrivit căreia măsurile de ordin grațios sunt supuse apelului. *C. Buc. II* 27, 186

Transport.

(*Bagaje de mână. — Perdere sau stricăciune*). — Intrucât potrivit art. 28 din regulamentul de transport al C. F. R., nu se dă recipisă pentru bagajele de mână cari trebuie să fie supravegiate de călătorii însăși, urmează că aceste bagaje nu călătoresc cu contract de transport ca cele date contra recipisă, astfel că în caz de perdere sau stricăciune, nu poate fi vorba de răspundere contractuală din partea Direcției, în acest caz existând răspunderea delictuală conform art. 998 și urm. codul civil, de la care nu deroagă nici o dispoziție legală sau regulamentară în materia aceasta. *Cas. III* 24—25, 163

(*Obligațiunea agenților C. F. R. de a examina bagajele suspecte*). — Cu toate că conform regulamentului de transport, materialele lesne inflamabile nu pot fi luate de călători în vagoane și agenții căilor ferate au dreptul să examineze obiectele pe cari călătorii le iau în vagoane, totuși neexistând pentru dânșii obligațiunea de a examina fiecare obiect, ci numai pe acelea cari le par suspecte, nu poate fi culpă, dacă agenții ei nu au examinat un bagaj în care s'a ascuns substanța inflamabilă, când acel bagaj nu a putut atrage atențiunea că este suspect prin aspectul său. *Cas. III* 24—25, 163.

3. (*Prescripție de 6 luni. — Aplicarea ei*). — Prescripțiunea de 6 luni prevăzută de art. 956 cod. com. în al. 1, se aplică tuturor acțiunilor pornite împotriva cărașului când derivă din contractul de transport, iar nu numai când acțiunea contra cărașului ar avea de teme de fapt pierderea totală sau parțială a lucrului, avaria lui, sau întârzierea transportului, deoarece dacă în aliniatul final al acestui text de lege se stabilește punctul de plecare al prescripției numai pentru aceste cazuri, de aci nu se poate conchide, față de termenii generali în care legiuitorul a formulat principiul pus în fruntea art. 956 c. com. că intențiunea lui ar fi fost de a aplica o scurtă prescripție numai acțiunilor din această din urmă categorie, ci înseamnă numai că legiuitorul în partea finală a textului de mai sus a făcut pur și simplu aplicațiunea principiului său în unele cazuri particulare. *C. Buc. III* 36—37, 243

Tranzacție.

(*Scoaterea unei părți din proces. — Dacă poate reapare pe motiv de nulitatea tranzacției*). — Din mo-

ment ce una din părțile litigante a cerut pe bază de tranzacție să fie scoasă din proces, nu mai poate reveni și cere în urmă să figureze din nou în judecată pe motiv că tranzacția făcută ar fi izbită de nulitate, iar dacă are într'adevăr motive serioase să ceară anularea acelei tranzacții, îi rămâne numai dreptul să intente proces în acest scop pe cale principală, dar nu poate în niciun caz să fie admisă a reintra într'un proces din care singură a cerut să fie scoasă.

C. Buc. III 4—5, 29

Tutelă.

(Căi de atac în contra deciziilor consiliului de familie. — Obligațiunea de a-și motiva deliberarea impusă expres consiliului de familie prin art. 447 cod. civ. (art. 388 cod. rom.) în caz de excluderea sau destituirea din tutelă, n'a fost reprodusă în art. 405 (art. 355 rom.) acelaș cod, relativ la numirea tutorului dativ. Astfel legislatorul a manifestat voința sa de a atribui consiliului de familie un drept de deciziune absolut și de a sustrage dela oricare control judiciar organizarea tutelei. Cas. fr. ad. 34—35, 235

Uzucapiune.

(Succesiune. — Calitatea de erede universal). — Succesiunea fiind conform art. 644 c. civil un mod. de transmisiune a proprietății, urmează că în adevăr, calitatea de erede universal poate să constituie un just titlu, care unit cu buna credință să ducă la uzucapiune de 10 sau 20 ani, însă numai dacă în momentul morții autorului, imobilele au fost găsite în succesiunea acestuia, de către eredele universal. Cas. I 36—37, 240

Vânzare.

1. (Clauza „văzut și plăcut”). — În vânzările cu clauza „văzut și plăcut”, cumpărătorul este presupus că a renunțat la acțiunea în rezoluția vânzării pentru existența viciilor ascunse, însă și în aceste vânzări se aplică art. 1354 cod. civ., astfel că atunci când vânzătorul cunoaște viciile lucrului, existând o rea credință din partea lui, clauza „văzut și plăcut” nu-l mai apără, și cumpărătorul are acțiune în rezoluția vânzării pentru existența viciilor ascunse ale lucrului. T. Ilfov II com. 23, 160

2. (Neplata restului de preț. — Pact comisoriu). — Dacă părțile au sancționat cu pactul comisoriu neplata restului de preț, în ce privește executarea actului, de aci nu se poate deduce, fără o declarațiune expresă de renunțare, că au înțeles să renunțe la dreptul de a cere și rezoluțiunea vânzării, fiindcă potrivit art. 1021 cod. civil, partea în privința căreia angajamentul nu s'a executat, are alegerea, sau să ceară executarea contractului sau să ceară rezoluțiunea lui cu daune interese; iar partea care a ales una din aceste căi, liberă este să o abandoneze și să recurgă la cealaltă, din moment ce amândouă duc la același rezultat, realizarea dreptului său. T. Ilfov IV civ. 32—33, 220

3. (Predarea imobilului vândut. — Terț. — Posesor.) — Vânzătorul nu poate fi exonerat de obligațiunea predării imobilului vândut, deci a remiterii lui materiale, decât atunci când ar face dovada unei imposibilități absolute de a îndeplini atare obligațiune.

Astfel faptul că în momentul intențării acțiunii de către cumpărător pentru predare, imobilul nu se mai afla în posesia vânzătorului, ci eră transmis nu împiedică darea unei hotărâri care să oblige totuși pe vânzător la predarea imobilului, căci nu se poate spune prin anticipațiune că predarea este imposibilă, această imposibilitate având a fi cercetată numai de instanța de executare a hotărârii de predare. Cas. I. 30—31, 208

Violare de domiciliu.

(Elementele delictului). — Condiția cerută de art. 151 c. penal prin aliniatul II, pentru a exista violare

de domiciliu, când autorul este un particular și anume ca introducerea în domiciliu să se fi făcut prin amenințări sau mijloace silnice, trebuie să fie îndeplinită și în cazul când particularul este dat în judecată ca coautor alături de un funcționar, în raport cu care mijloacele silnice numai constituie un element esențial în delictul de violare de domiciliu. T. Ilfov IV, civ. cor. 36—37, 245

2. (Portărel. — Lucru lăsat în custodie). — O hotărâre prin care pârâtul e obligat să restituie un lucru mobil reclamantului poate fi executată nu numai la domiciliul pârâtului ci și ori unde s'ar afla acel lucru, deținătorul lui neputându-se împotrivi la executare de cât opunând un drept de proprietate asupra lucrului urmărit; astfel că portărelul care cu îndeplinirea formelor cerute de art. 411 din pr. civ. pătrunde fără voia terțiului în casa acestuia pentru a ridica un lucru pe care acesta îl are în custodie și îl deține în numele debitorului, pârât în hotărârea ce se execută, nu violează dispozițiunile art. 151 al. I. fiindcă el nu s'a introdus fără drept în domiciliul lui. T. Ilfov IV civ. cor. 36—37, 245

Jurisprudența străină

Acțiune civilă.

(Constituire de parte civilă — Contravențiuni). — Dreptul de a pune în mișcare acțiunea publică acordat reclamantului care se constituie parte civilă prin art. 63 Cod. Industr. Crim. (art. 60 Pr. Pen. rom.) în materie de crime și delicta nu se întinde și la contravențiunile de simplă poliție. Cass. fr. Crim. 15, 108

Contravenție.

(Infrațiuni la ordonanțele comunale - Toleranță). — Judecătorul polițienesc nu poate refuza de a aplica o ordonanță comunală concepută în termeni generali și absoluți, pe motivul că contravențiunile opune o pretinsă autorizare a primarului sau îngăduiala autorității publice. Cass. fr. Crim. . 9, 64.

Hotărâri.

(Interpretare. Senz clar și precis. Judecătorul desesizat). — Dacă tribunalele pot fi chemate a interpreta oare cari dispozițiuni ale hotărârilor lor când senzul acestora îndoelnic este contestat, este inadmisibil ca sub pretext de a interpreta o hotărâre clară și precisă, una din părți să revină înaintea unei jurisdicțiuni desesizată prin sentința pe care a dat o și să încerce a prelungi, în prejudiciul adversarului său și în dauna unei bune administrări a justiției, un litigiu asupra căruia se statuase definitiv. Cass. frs. Ch. Reg. 7—8, 56.

Hotărâri definitive.

(Competință. — Apel. — Inadmisibilitate). — O hotărâre fiind definitivă nu numai când ea termină în fond fie contestația întreagă, fie unul sau mai multe puncte litigioase, dar și atunci când statuiază definitiv asupra incidentelor, excepțiunilor sau finelor de neprimire, urmează că sunt definitive și hotărârile care statuiază asupra competenței.

Prin urmare, trebuie a fi casată decizia care declară neadmisibil apelul unei părți contra unei hotărâri date asupra competenței, sub cuvânt că o hotărâre asupra competenței este o hotărâre preparatorie a cărei apel nu poate fi primit înainte de hotărârea definitivă. Cas. fr. civ. 13, 92.

Hotărâri.

(Motive. — Adaptarea lor în apel). — Adaptarea motivelor primei instanțe implică numai menținerea acelor cari nu sunt în contradicere cu motivele date de jurisdicția de apel. Cass. fr. Ch. Reg. 16—17, 120.

Prețul unui exemplar Lei 40

RÉDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA :

București. — Strada Jules Michelet, 15